

16 Rozcestí s výhledy / Ein Übersichtspunkt

Nacházíme se na vršku uprostřed obce, který se vyznamenal dobrým rozhledem. Proto ho dřívější obyvatelé Rotavy odlesnili a postavili na něm dům se zvonící, která ohlašovala požáry a jiná nebezpečí. Majitel domu nejen zvonil na poplach, ale také objížděl chalupy na svém koni. Toto důležité místo místní nazvali Sturbesberg podle „pána chalupy“.

Cestou od kostela jsme po pravé straně minuli parčík. Tady se v letech 1895 – 1942 nacházel hřbitov. Z hygienických důvodů se pak začalo pohřbívat stranou obce. Starý hřbitov byl zrušen kolem 1970 a město plochu upravilo na parčík. Zesnulé občany Rotavy připomíná pamětní deska vsazená do zdi kostela, kterou daroval rotavský rodák, architekt Karl Nausch z partnerského města Veitshöchheim.

Na opačnou stranu klesá podél zahrádkářské kolonie ulice, které se přezdívá Alej nářků (Seufzer Allee), patrně podle pohřebních průvodů. Na dolním konci uličky stojí rohový dům „Stará pošta“ – pekárna, pošta a nyní kominictví. Jím začínala čtvrť rodinných domů „Lučiny“ (Peint) v dnešní Příbramské ulici.

Jižně od nás se táhne soustava polí Na Starosti (Auf der Sorge), která zapadá do úžlabí Nosatka (Baderloch, rotavským nářečím Bodaluach). To byla sídelní poloha ze šesti chalup, doložená již před rokem 1590, pojmenovaná podle osadníka Badera a podle označení údolí -Lohe. Obzor za Nosatkou uzavírá bezejmenné návrší (dříve Frielberg, nářečím Frielberch), kde se nyní nachází hřbitov. Ten si zaslouží zvláštní zmínku, protože velmi esteticky a přirozeně přechází do lesa, kterým je ze tří stran obklopen.

Na další cestě projdeme kolem restaurace U Kina. To je renovovaná část původně větší budovy, postavené po roce 1920. Sloužila jako kino, měla sál s galerií, v patře nad dnešní restaurací bydlel pan farář, v přízemí se nacházela prodejna – konzum a hostinec. Vpravo uvidíme sídliště z rodinných domů „Vřesoviště“ (Haar), postavené za hospodářského vzestupu Rotavy 1924 - 1931. Při stoupání zbytkem lesa Har se dotkneme vlevo čtvrti z dvojdomků, postavených v letech 1939 – 1942 zbrojovkou Ardelt. Proto se jí říkalo postupně „Sídliště Ardelt“ (Ardelt-Siedlung), „Nový Berlín“ (Neu Berlin) a nyní Nová Plzeň podle škodoväckých dosídlenců.

Zdroje: Bartl 1961, 1963, 1964, 1925, IS Rothau 1842, Kuča 2004, Giebl b.d., Hladina GN 295-296, Lederer b.d., M. Poustka, P. Rojik, mapa ČSR z 30. let, mapa SRP Teplice a Geoindustria Stříbro, Wander- und Wintersportkarte 1934

Pohled kolem 1941 na Novou Plzeň (Neu-Berlin) / Blick um 1941 auf die Siedlung Neu-Berlin, heute Neu-Pilsen (Nová Plzeň)

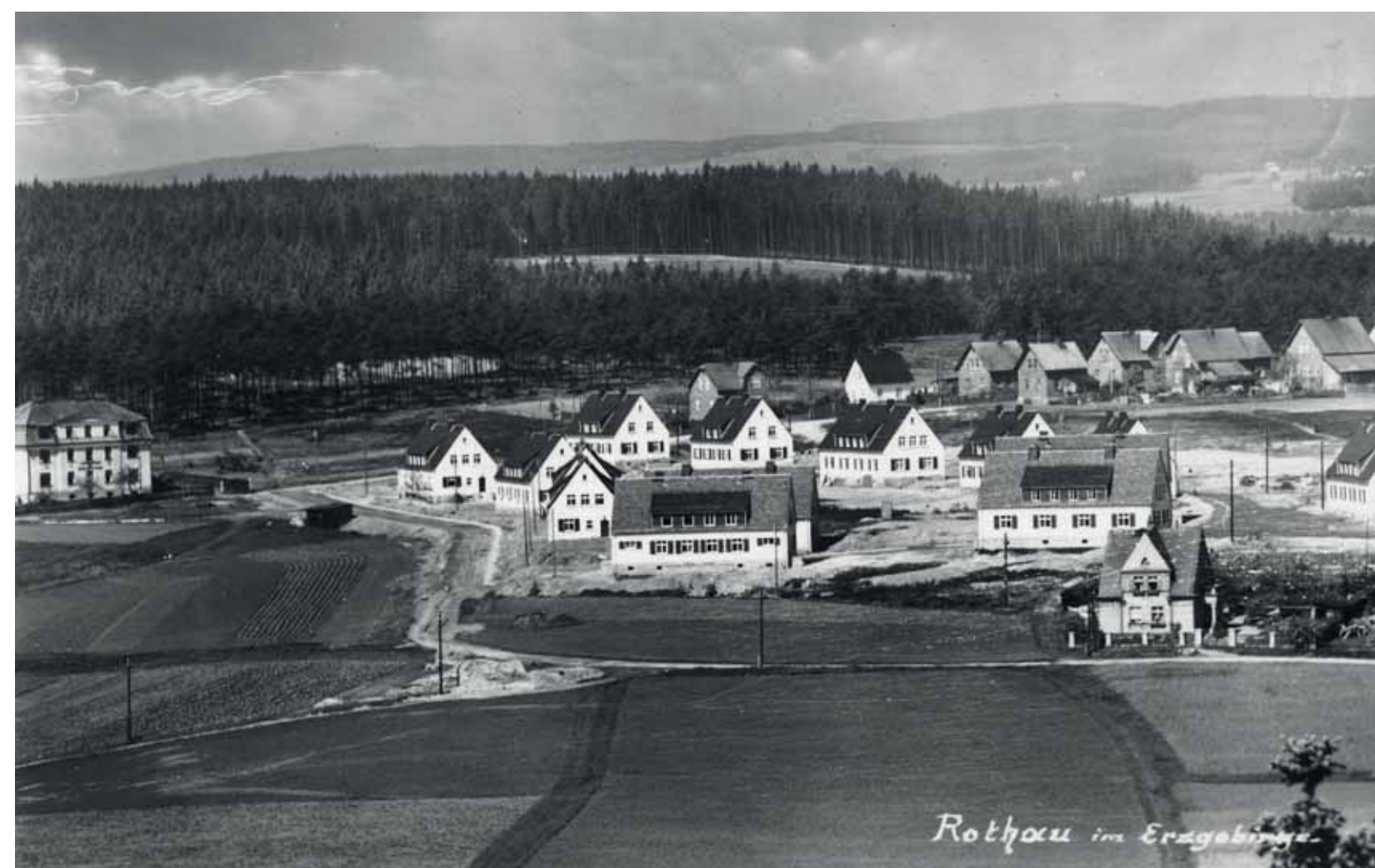
Diese Stelle inmitten des Ortes zeichnet sich dadurch aus, daß man einen herrlichen Rundblick auf Rothau (Rotava) hat. Die früheren Bewohner haben hier den Wald gerodet und ein Haus mit Glockenturm errichtet, um Brand und andere Gefahren melden zu können. Der Eigentümer der Hütte hat aber nicht nur mit einer Glocke alarmiert, sondern ist auch vom Haus zu Haus geritten, um die Gefahr zu melden. Diese wichtige Stelle hieß nach dem Herrn des Hauses - Sturbesberg.

Auf dem Weg von der Kirche sind wir am einen Park vorbei gekommen. Hier war von 1895 bis 1942 ein Friedhof. Aus hygienischen Gründen musste dann ein neuer Friedhof angelegt werden. Der alte Friedhof wurde um 1970 aufgelöst. Die alten Bäume sind stehen geblieben und bilden heute den schönen Park. An die verstorbene Rothauer Bürger erinnert eine Gedenktafel an der Kirchenwand, sie wurde gestiftet von dem Rothauer Karl Nausch aus der Partnerschaftsgemeinde Veitshöchheim.

Nördlich von uns, entlang der Gartenkolonie, verläuft eine Straße mit dem Spitznamen „Seufzer Allee“, offenbar wegen der hier durchgefahrenen Leichenzüge zum Friedhof. Am unterem Ende der Gasse steht ein Eckhaus – die „Alte Post“. Dort fing das Wohnviertel Peint in der heutigen Příbramská Straße an.

Auf der Südseite von uns ziehen sich die Felder „Auf der Sorge“ hin. Sie fallen ins Tal zum Baderloch (in Mundart Bodaluach), jetzt Nosatka. Das war eine Ansiedlung aus sechs Bauernhäusern, die schon vor 1590 gegründet wurde und nach dem ersten Ansiedler Bader benannt ist. Am Horizont sieht man den Frielberg, wo sich der heutige Friedhof befindet. Er verdient eine Bemerkung, weil er sehr ästhetisch und in natürlicher Weise in den ihn umgebenden Frielwald übergeht.

Auf dem weiteren Weg kommen wir an der Gaststätte „U Kina“ vorbei. Das ist ein renoviertes Gebäude aus etwa 1920. Das Haus diente früher als Kino, hatte einen Saal mit Galerie. Im ersten Stock war die Wohnung des Pfarrers untergebracht und im Erdgeschoß eine Konsum-Verkaufsstelle und ein Gasthaus. Rechts vom „Kino“ sehen wir die Siedlung Haar aus Einfamilienhäusern, gebaut 1924 - 1931. Beim Anstieg durch den Rest des Har-Wäldchens sehen wir links die Siedlung Neu Pilsen (Nová Plzeň) aus der Zeit 1939 - 1942.

Pohled kolem 1960 do Příbramské ul. a na Sklenský vrch (Glasberg, 816 m), vpředu vpravo býlo wolframový důl / Blick um 1960 in die Peint (Příbramská Str.) und zum Glasberg (816 m ü. NN), im Vordergrund der ehem. Wolframschacht

Pohled kolem 1930 do Nosatky (Baderloch), v pozadí uprostřed obecní chudobinec a vpravo sídliště Haar / Blick um 1930 ins Baderloch, im Hintergrund das Armenhaus und die Siedlung Haar

Pohled ze Skalky na kostel se starým hřbitovem / Blick von Felsl auf die Kirche mit dem alten Friedhof

